

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 160/2024
27.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР, ПРЕВОЗ РОБЕ У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ ВОКА INTERNACIONAL TRANSPORT КРАГУЈЕВАЦ, чији је пуномоћник Милош Пешић, адвокат у ..., против туженог „GRAFO INK“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Живорад Лекић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 256.016,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против допунског решења о трошковима поступка Привредног апелационог суда Пж 3172/22 од 12.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против допунског решења о трошковима поступка Привредног апелационог суда Пж 3172/22 од 12.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против допунског решења о трошковима поступка Привредног апелационог суда Пж 3172/22 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 631/21 од 17.02.2022. године, у ставу 1. обавезан је тужени да на име неплаћеног дуга по рачуну бр. 03/09/2021 од 01.03.2021. године исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.03.2021. године па до исплате, као и на име неплаћеног дуга по рачуну бр. 03/06/2021 од 03.02.2021. године износ од 56.016,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.02.2021. године па до исплате. У ставу 2. изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.173,33 динара. У ставу 3. изреке укидају се у целости решење о извршењу истог суда бр. ИИВ. 229/2021 од 26.03.2021. године и ИИВ. 105/2021 од 12.02.2021. године.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3172/22 од 04.07.2023. године, делимично је одбијена жалба туженог, и потврђена је пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 631/21 од 17.02.2022. године у делу става 1. изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име неплаћеног дуга по рачуну број 03/06/2021 од 03.02.2021. године плати износ од 56.016,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.02.2021. године до исплате, као и у ставу 3 изреке. Преиначена је првостепена пресуда у делу става 1. изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавеже тужени да тужиоцу на име неплаћеног дуга по рачуну број 03/09/21 од 01.03.2021. године плати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.03.2021. године на до исплате, као неоснован. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.073,33 динара. Обавезан је тужилац да туженом, на име трошкова другостепеног поступка, плати износ од 18.000,00 динара.

Допунским решењем о трошковима поступка Привредног апелационог суда Пж 3172/22 од 12.10.2023. године обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова другостепеног поступка плати износ од 40.320,00 динара.

Против допунског решења о трошковима поступка тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-др.закон) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као изузетној, Врховни суд је нашао да за овако одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, будући да је таква могућност дозвољена само против другостепене пресуде, према изричитом значењу цитиране одредбе, што значи против одлуке о главној ствари, и против решења побројаних у члану 420. Закона о парничном поступку против којих је ревизија дозвољена. Дакле, могућност посебне ревизије није законом предвиђена против решења о трошковима поступка.

На основу наведеног, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, с тим да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Како је ревизија изјављена против (допунског) решења којим је одлучено о трошковима поступка, а овим се решењем поступак правноснажно не окончава у смислу цитиране законске одредбе из члана 420. став 1. ЗПП-а, нити спада у круг решења против којих је ревизија увек дозвољена у смислу одредбе члана 420. став 3, 4. и 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да таква ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић